

stow tym gospodarām, a jago šlužabnik tej zelaži jadni
rēdnu rovnoscj. Dajšho nam na ten samy gleđasch a
jen hobmýſlisch.

Ev. Matth. 8, 1—13.

Gaž Žesus pak s gory dokoj stupi, žeſčho wele ludu sa nim.

A lej, huſazny pſchiže a poſkoni ſe jomu a žeſčho: Knežo,
žeſčli, ga možeſch ty mno dere huzyſcziſch.

A Žesus hystre ſwoju ruku, dotyknū jago a žeſčho: ja zu,
buž huzyſczonu! A ned bu won mot ſwojego huſaza huzyſczonu.

A Žesus žeſčho k nomu: gleđaj, aby ty to nikomu neprome-
dał; ale žij tam, pokaž ſe tomu merſchnikoju a hoptuj ten dar,
kotaryž Mojsas hystawil jo jím k ſrankſtwoju.

Gaž pak Žesus do Kapernauma nutſch žeſčho, pſchiže k nomu
huſčk; ten pſchožaſch jago a žeſčho:

Knežo, moj ſlužabnik lažy doma pſchiſajety a ma weliku bol.

A Žesus žeſčho k nomu: ja zu pſchiſch a jago hystrowisch.

Ale ten huſčy wotegroni a žeſčho: Knežo, ja nejšom do-
ſtojny, aby ty pod mojo kſchywo ſchel, ale groń jano jadno ſlowko,
ga bužo moj ſlužabnik ſtrowy.

Pſcheto tež ja ſom złowek ſpod drugim kněſtwom, a mam
ſpod ſobu wojaſow; glicholan žeſuli ja k tomu; žij tam, ga won
žo; a k drugemu: pojž ty ſem, ga won pſchižo; a k mojomu ſlu-
žabnikoju: žyn to, ga won jo žyni.

Gaž to Žesus huſkyſcha, žiwowaſch won ſe a žeſčho k tym
ſa nim duzym: ſawerite, ja žeju wam, taku wěru nejšom ja tež
we Israelu namaſał.

Ale ja žeju wam, ož jich wele mot jutſcha a mot wjazoru
bužo pſchiſch a s Habrahom a s Isaakom a s Jakubom ſa blidom
hejzesch we tom nebjaskem krajeſtwu.

Te žiſhi pak togo krajeſtwu budu do teje ſhamnoſcji hu-
ſtarzone, tam bužo huſche a ſubow-ſchriptane.

A Žesus žeſčho k tomu huſhemu: žij tam, ako ty ſy wěril,
tak ſe tebe stani! A jago ſlužabnik bu ſtrowy we tej ſamej
ſchtuiſje.

Ta zu wam, l. p! ſ togo evangelia poſaſasch: Ně-
kotare ſluſchnoſcji